ἀλλὰ ὁ τύπος **ὀσμὴ** θεωρεῖται ὡς γνησιώτερος ἀττικός, Λοβέκ. εἰς Φρύνιχ. 89.

ὀσμήρης, ες, ὁ ἔχων ὀσμήν, μυρίζων, πλήρης ὀσμῆς, Νικ. Ἀλεξιφ. 237· — ὡσαύτως **ὀσμηρός, ά, όν,** ὁ αὐτ. ἐν Ἀποσπ. 2. 57.

ὀσμησις, ἡ, ὀσμή, Ἀρετ. π. Αἰτ. Ὀξ Παθ. 2. 11.

ὀσμητός, ή, όν, ὃν ὀυναταί τις νὰ ὀσφρανθῇ, Θεοφρ. Ἀποσπάσμ. 1. 90.

ὀσμός, ὁ, φυτόν τι, = **μήδιον, Διοσκ. 4. 18,** ἐκ τῶν νέθων.

ὀσμύλη, ἡ, θαλάσσιος πολύπους ἔχων ἰσχυρὰν ὀσμήν, Ἀριστ. Ἀποσπ. 288· ὡσαύτως **ὀσμύλος,** ὁ, αὐτόθι, Αἰλ. π. Ζ. 5. 44, Ὀππ. Ἁλ. 1. 307, 310· πρβλ. **ὄζαινα, βολβίδιον.**

ὀσμύλιον, τό, ὑποκορ. τοῦ **ὀσμύλος,** Ἀριστοφ. Ἀποσπ. 242.

ὀσμύλος, ὁ, διάφ. γραφ. ἀντὶ **μόρμυρος,** Ἀριστ. π. τὰ Ζ. Ἱστ. 6. 17, 7, πρβλ. Αἰλ. π. Ζ. 5. 44., 9. 45.

ὀσμώδης, ες, = **ὀσμήρης,** Ἀριστ. π. Αἰσθ. 5. 4· Συγκριτ. **ὀδμωδέστερα,** Θεοφρ. π. Φυτ. Αἰτ. 2. 16, 1, ὑπερθ. **-έσταται,** ὁ αὐτ. ἐν Ἀποσπ. 1. 20.

ὀσονοῦν, Ἴων. **ὀσονῶν,** ἴδε **ὅσος** III. 3, IV. 6.

ὀσοῦν, = **ὀστισοῦν,** Συλλ. Ἐπιγρ. 3059. 7.

ὅσος, Ἐπικ. **ὅσσος, η, ον,** ἐν χρήσει παρ' Ὅμ. καὶ Ἡσ. ἐν ἀμφοτέροις τοῖς τύποις· ὡσαύτως τὸ **ὅσσος** ἐν Λυρ. χωρίῳ τοῦ Αἰσχύλου ἐν Πέρσ. 864· — τίθεται δὲ ἐπὶ μεγέθους, ἐπὶ ποσότητος, ἐπὶ διαστήματος, ἐπὶ χρόνου, ἐπὶ ἀριθμοῦ, ἐπὶ ἤχου, κτλ.· ἀκριβῶς ὡς τὸ Λατ. quantus: εἶναι συσχετικὸν ἀναφορικὸν τοῦ **τόσος:** τόσσον .. χρόνον, ὅσσον ἄνωγας Ἰλ. Ω. 670, πρβλ. Ὀδ. Τ. 169· ὡσαύτως, τόσσονδ', ὅσον .. Σοφ. Ἠλ. 286· τοσαύτην παρασκευήν, ὅσην .. Δημ. 50. 11· — ἐνίοτε καὶ τὸ **πᾶς** ἢ **ἅπας** προηγεῖται τοῦ **ὅσος,** χῶρον ἅπαντα ὅσον .. Ἰλ. Ψ. 190· ἐκ πασέων, ὅσσαι .. Ὀδ. Δ. 723· πάντα μάλ' ὅσσα .. Ἰλ. Χ. 115. τοὺς πάντας .., ὅσοι .. Αἰσχύλ. Πρ. 975, κλ.· ὡσαύτως, ὅσων.. ψαύοιμι, πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετειχέτην Σοφ. Ο. Τ. 1465· — ὡσαύτως, ἴσον ὅσον, ἀκριβῶς τόσον, ὅσον, ἐμοὶ δ' ἴσον τῆς χώρας μέτα, ὅσονπερ ὑμῖν Ἀριστοφ. Ἐκκλ. 173, πρβλ. Δημ. 528. 18· — συχνάκις τὸ προσδιοριζόμενον δεικτικὸν παραλείπεται, τῆς ἤ τοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς Ὀδ. Μ. 86, πρβλ. Κ. 113, κτλ.· ἀσπίδες ὅσσαι ἄριστοι Ἰλ. Ξ. 371, πρβλ. 75., Σ. 512. — Τὸ οὐσιαστικὸν πολλάκις τίθεται ἐν τῇ προσδιοριζομένῃ δεικτικῇ προτάσει, ἐν ᾧ ὁμαλῶς ἀνήκει εἰς τὴν προσδιορίζουσαν ἀναφορικήν, ὁρᾶς .. τὴν θεῶν ἰσχύν, ὅση [ἐστί]; Σοφ. Αἴ. 118· ὦ Ζεῦ .., τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον! Ἀριστοφ. Βάτρ. 1278· καὶ ἐνίοτε τὸ ἀναφορικ. καθ' ἕλξιν τίθεται εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ προσδιοριζομένου, εὐτραφέστατον πωμάτων ὅσων ἴησιν (ἀντὶ **ὅσα**) Αἰσχύλ. Θήβ. 309· — συναπτόμενον πρὸς τὸ **οἷος,** ὅσσος ἔην οἷός τε Ἰλ. Ω. 630· οὕτως, ὅσσοι τε καὶ οἵτινες Ὀδ. Π. 236· — παρ' Ἀττ., ἐπαναλαμβάνεται ἐν τῇ προτάσει, τὸ δ' ὅσον μέτρον ὅσσις .., πόσον μέγα εἶναι τὸ μέτρον καὶ εἰς πόσα πράγματα, Πλάτ. Τίμ. 68Β· γαίης ὅσσης ὅσσον ἔχει μόριον Ἀνθολ. Π. 7. 740· — ἐνίοτε συνάπτεται μετοχῇ ἀντὶ ῥήματος παρεμφατικῆς ἐγκλίσ., ὅσοι συμπαρεπόμενοι (ἀντὶ συμπαρείποντο) Ξενοφ. Ἱππ. 11, 12, πρβλ. Dind. Ξεν. Ἑλλ. 6. 1, 10. **2)** ἐν τῷ πληθ. τὸ οὐσιαστικὸν δύναται νὰ τεθῇ ἢ κατ' ὄνομ. ἢ κατὰ διαιρετ. γεν., Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασι Ἰλ. Β. 125, πρβλ. 468, κλ.· Τρώων θάνον, ὅσσοι ἄριστοι Μ. 13, πρβλ. Spitzn. εἰς Ι. 55· ἄριστοι ἵππων, ὅσσοι ἔασι Ε. 267· Περσῶν ὅσοιπερ Αἰσχύλ. Πέρσ. 441· οὕτω καὶ ὅσον πένθεος, ἀντὶ ὅσον πένθος, Ἰλ. Λ. 658, κτλ.· περὶ τοῦ τῶν ὅσοι, ἴδε **ὁ, ἡ, τὸ** Α. III.

3) παρ' Ἀττ. ἐπὶ χρόνου, ὅσσαι ἡμέραι, **ὅσα ἔτη,** κτλ., ἴδε ἐν λ. **ὁσημέραι.** **4)** μετὰ τῆς ἀντων. **τις,** συνάπτεται πρὸς δήλωσιν ἀορίστου μεγέθους ἢ ποσοῦ, ὅσσος τις χρυσός .., Ὀδ. Κ. 45· ὅσον τι δένδρον .. Ἡρόδ. 1. 193· ὅσον τί ἐστι Α. 185· ὅσοι τινὲς ἐόντες .. ὁ αὐτ. 7. 102, κτλ. **5)** μετὰ αἰτ. ἀπολ., λίμνη .. μέγαθος ὅσηπερ ἡ ἐν Δήλῳ, κατὰ τὸ μέγεθος τόση ὅση .., ὁ αὐτ. 2. 170, πρβλ. 2. 175, Πλάτ. Πολ. 423Β.

6) μετ' ἐπιθ. δηλούντων ποσότητα, κτλ., πίθηκοι ἄφθονοι ὅσοι.. γίνονται, δηλ. παμπληθεῖς, Ἡρόδ. 4.194· ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος, καθ' ὑπερβολὴν μέγας, Ἀριστοφ. Πλ. 750· χρήματα θαυμαστὰ ὅσα Πλάτ. Ἱππ. Μείζων 282C, πρβλ. Λουκ. Ἁλκ. 5, κτλ.· ὡσαύτως, ὀλίγους ὅσους τῶν κοφίνων Λουκ. Ἁλέξ. 1· — συχν. ἐν ἐπιρρηματικῇ συντάξει, θαυμαστὸν ὅσον ἐπιδιδόντες Πλάτ. Θεαίτ. 150D· θ. ὅσον διαφέρει ὁ αὐτ. ἐν Λάχ. 184C· ἀμηχάνῳ δὴ ὅσῳ πλέον ὁ αὐτ. ἐν Πολ. 588Δ· τυτθὸν ὅσσον ἄπωθεν Θεόκρ. 1. 45· βαιὸν ὅσον παραβάς Ἀνθ. Π. 12. 227· — οὕτως ἐν τῇ Λατ. mirum quantum, immane quantum. **7)** οὕτω καὶ μετὰ ὑπερθ., ὅσα .. ἀναθήματά ἐστι οἱ πλεῖστα Ἡρόδ. 1. 14· ὅσας ἂν πλείστας δύναιντο καταστρέφεσθαι τῶν πολίων ὁ αὐτ. 6. 44, πρβλ. Θουκ. 7. 21· οὕτω καί, ὅσον τάχος, ὅσον τὸ δυνατὸν ταχέως, Ἀριστοφ. Θεσμ. 727· συνηθέστερον ὅσον τάχιστα, (ἴδε κατωτ. IV. 4)· ὅσον σθένος, μετὰ πάσης δυνάμεως, Θεόκρ. 1. 42, Ἀπολλ. Ρόδ. Β. 589. **8)** μετ' ἀπαρ., τόσον, ὅσον εἶναι ἀρκετὸν διά .., **ὅσον** ἀποζῆν, ἀρκετὸν διὰ νὰ ζῶσιν ἐξ αὐτοῦ, Θουκ. 1. 2· **ἐλείπετο** τῆς νυκτὸς ὅσον .. διελθεῖν τὸ πεδίον Ξεν. Ἀν. 4.1,5· εὐδαιμονίας τοσοῦτον, ὅσον δοκεῖν, ὅσον εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ φαίνηται ὡς εὐδαμονία, Σοφ. Ο. Τ. 1191, πρβλ. Θουκ. 3. 49, Πλάτ. Πολ. 416Ε, κτλ.· — **ὡσαύτως** ἐν **παρενθέσει,** ὅσον γέ μ' εἰδέναι, ὅσον ἐγὼ τοὐλάχιστον γνωρίζω, Ἀριστοφ. Νεφ. 1252, Πλάτ. Θεαίτ. 145Δ· οὕτω, μακραίων, ὅσ' ἀπεικάσαι Σοφ. Ο. Κ. 150, πρβλ. Θουκ. 6. 25., 8. 46· — ἀλλὰ, **9)** τοῦτο συνηθέστερον ἐκφέρεται διὰ τοῦ ὅσον μετὰ τῆς ὁριστ., ὅσσον ἔγωγε γιγνώσκω Ἰλ. Ν. 222, πρβλ. Υ. 360 κ. ἀλλαχοῦ· οὕτως, ὅσονπερ σθένω Σοφ. Ἠλ. 946· ὅσον δύναμαι, ὅσον δυνατόν, Ξεν., Πλάτ., κτλ.· ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα, ὅσον ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς δυνάμεως ἑνὸς ἀνθρώπου, Δημ. 278. 12, πρβλ. Σοφ. Ο. Τ. 1509· μετὰ γεν., ὅσον γε δυνάμεως παρ' ἐμοί ἐστι Πλάτ. Κρατ. 422C, πρβλ. Σοφ. Ο. Τ. 1239· — οὕτω καί, ὅσα ἐγὼ μέμνημαι Ξεν. Ἀπομν. 2. 1, 21· οἱ πατέρες, ὅσα ἄνθρωποι, οὐκ ἀμαθεῖς ἔσονται Πλάτ. Πολ. 467C· ὅσα γε τάνθρώπεια (ἐξυπ. ἐνδέχεται) ὁ αὐτ. ἐν Κρίτωνι 46Ε. **10)** οὐδ' ὅσον, Ἐπικ. οὐδ' ὅσσον, Λατ. tantillum quidem, Καλλ. εἰς Ἀπόλλ. 37, Ἀπολλ. Ρόδ. Β. 181, 190· οὐδέ περ ὅσσον αὐτόθι Γ. 519· — οὕτω καί, οὐδ' ὅσον ὅσσον Φιλήτας παρὰ Στοβ. σ. 104. 12· οὐκ .. ὅσον ὅσον Ἀριστοφ. Σφ. 213· ἢ ὅσον ὅσσον στιγμὴ Ἀνθ. Π. 7. 472, πρβλ. 5. 255· ἴδε κατωτ. VI. **II.** περὶ τοῦ ὅτι τοσοῦτος (ἴδε ἐν λ. **ὅς** B. VI. 3), Εὐρ. Ἑλ. 74, Πλάτ. Πολ. 329Β, κτλ. **III.** ἑπομένων μορίων: **1)** ὅσος ἄν, ὁσονδήποτε μέγας, μεθ' ὑποτ., Ὅμ. κλ. **2)** ὅσος δή, ὅσον μέγας, ἢ ὅσος τὸν ἀριθμὸν (ἀλλὰ παρ' Ὅμ. ἁπλῶς ἐπίτεταμ. ἀντὶ τοῦ **ὅσος,** Ὀδ. Ο. 487, κτλ.), κήρυγμα ἐποιήσατο .., ζημίην τοῦτον ὀφείλειν, ὅσην δὴ εἶπας, εἰπὼν πόσην, Ἡρόδ. 3. 52· ἐπέταξε τοῖσι .. ἔθνεσι γυναῖκας .. κατιστάναι, ὅσας δὴ ἐπιτάσσων, ἐπιτάσσων πόσας τὸν ἀριθμόν, αὐτόθι 159· ἢ ἄνευ μετοχ., παρεσκευάζοντο ἐπὶ μισθῷ δή, ἐπὶ ὡρισμένῳ μισθῷ, 1. 160· σιτία καταλιπόντες ὅσων δὴ μηνῶν 4. 151· οὕτως, ὅσος δή κοτε 1. 157· ὅσος δή τις Διον. Ἁλ. 2. 45., 4. 60· — **ὅσος,** καθ' ἑαυτό, ἤτοι ἐν χρήσει ἐπὶ τοιαύτης σημασίας παρὰ μεταγενεστ. πεζογράφοις, Ἄρρ. Ἀνάβ. 1. 5, 15., 3. 1, 4· **ὅσος τις ὡσαύτως,** Διον. Ἁλ. 1. 38. **3)** **ὁσοσοῦν,** Ἴων. **ὁσοσῶν,** ὁσονδήποτε μικρός, Ἡρόδ. 1. 199· ἐν τῷ πληθ., Ἀριστ. Πολιτ. 2. 6, 10· ἴδε κατωτ. IV. 6.

4) **ὅσοσπερ,** ἀκριβῶς τόσον μέγας ὅσον, οὐχὶ μειαλείτερος ἤ, Ἡσ. Θ. 475· τοῦ μὲν χειμῶνός ἐστι [ὁ Ἴστρος] ὁσοσπέρ ἐστι Ἡρόδ. 4. 50, πρβλ. 2. 170, κλ.· ἐν τῷ πληθ., τόσοι ὅσοι .., Αἰσχύλ. Πέρσ. 423, 441· πάντα ὅσαπερ Ἡρόδ. 4. 87· ἅπαντα .., ὅσαπέρ γ' ἔφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα Ἀριστοφ. Σφ. 806. — ἀλλὰ τὸ **ὁσοσπερ** δυσκόλως διακρίνεται ἀπὸ τοῦ **ὅσος,** ἴδε κατωτ. II. 2, 5, καὶ 9, κατωτ. IV. 3 καὶ 7, — τοῦτο δὲ συμβαίνει ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ Ἐπικὸν **ὅσος τε** (ἴδε ἐν λ. **ὅστε**), Ὀδ. Κ. 113, κτλ. **IV.** Ἐπιρρηματικαὶ χρήσεις τοῦ **ὅσον** καὶ **ὅσα**· **1)** τόσον πολὺ ὅσον, εἰς τὸν βαθὺν ὅσον, κττ., οὐ μέντοι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμι, ὅσσον οἱ ἄλλοι Ἰλ. Φ. 371· μετ' ἀπαρ., ὅσον γ' ἐμ' εἰδέναι, καθ' ὅσον ἐγὼ γνωρίζω, Ἀριστοφ. Νεφ. 1252· ὅσον αὔξειν ἢ καθαιρεῖν, τόσον ὥστε νά .., Ἀριστ. Ρητ. 1. 15, 20. **6)** πόσον, πόσον πολύ, ἴστε γὰρ ὅσσον .. ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι Ἰλ. Ψ. 276· μαθήσεται ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα Αἰσχύλ. Πρ. 927· — μετὰ ἐπιθ. ὡσαύτως, ὅσον μέγα Ἡσ. Ἔργ. κ. Ἡμ. 41, 344· ὅσα πολλὰ ὁ αὐτ. ἐν Θ. 582· τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον ἀπέραντον Ἀριστοφ. Νεφ. 2· οὕτως, ὅσα .. ἀήττητοι γεγόνατε Ξεν. Ἑλλ. 1. 1, 28. **2)** μόνον τόσον ὅσον, μόνον ἕως, ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν Ἰλ. Ι. 354· ὅσον ἐκ Φοινίκης ἐς Κρήτην Ἡρόδ. 4. 45· φιλοσοφίας, ὅσον παιδείας χάριν, μετέχειν Πλάτ. Γοργ. 485Δ, πρβλ. Πολ. 403Ε· τὴν φύσιν ὅσον μή .., ὅσον ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἐξαρτᾶται νὰ μή, ὁ αὐτ. ἐν Εὐθυδ. 273Α· — οὕτω πληρέστερον, ὅσον μόνον Ἡρόδ. 2. 20, Θουκ. 6. 105, Πλάτ. Πολ. 607Δ, κτλ.· ἤ, μόνον ὅσον ὁ αὐτ. ἐν Νόμ. 778C· ὡσαύτως μετ' ἀρνητικοῦ, ἐγὼ μέν μιν οὐκ εἶδον εἰ μὴ ὅσον γραφῇ Ἡρόδ. 2. 73, πρβλ. Ξεν. Ἀν. 7. 3, 20. **3)** ἐπὶ ἀποστάσεως ἢ διαστήματος, **ὅσον τε,** περίπου, σχεδόν, ὅσον τ' ὀργυιαν, ὅσον τε πυγούσιον Ὀδ. Ι. 325., Κ. 517, πρβλ. Ἰλ. Κ. 351· ὅσον τ' ἐπὶ ἥμισυ Ὀδ Ν. 114· ὅσον τε δέκα στάδια Ἡρόδ. 9. 57· ἕυλα ὅσον τε διπήχεα 2. 96, πρβλ. 78· οὕτως, ὅσονπερ τρία στάδια 9. 51· παρ' Ἀττ. μόνον **ὅσον,** ὅσον δύ' ἢ τρία στάδια Πλάτ. Φαῖδρ. 229Β· ὅσον παρασάγγην Ξεν. Κύρ. 3. 3, 28. **4)** μετ' ἐπιθ. ποιότητος ἢ βαθμοῦ, τὸ πλεῖστον μετὰ συγκρ., ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι, καθ' ὅσον εἶμαι μεγαλείτερος βασιλεύς, Ἰλ. Ι. 160· αἴθ', ὅσον ἥσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην Π. 722, πρβλ. Α. 186· καὶ μετὰ ὑπερθετ., γνώσετ'.., ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος Θ. 17, πρβλ. Α. 516, κτλ.· — οὕτω μετ' ἐπιρρημάτων, ὅσον τάχιστα, συχν. παρ' Ἀττικ.· ὅσον μάλιστα Αἰσχύλ. Πρ. 524· ὅσα μ. Ἡρόδ. 1. 185. **5)** μετ' **ἀρνητικῶν,** ὅσον οὐ ἢ ὅσονοῦ, Λατ. tantum non, Θουκ. 1. 36., 5. 59, κτλ.· ὅσον οὐκ ἤδη, ἀμέσως, Εὐρ. Ἑκάβ. 143, Θουκ. 8. 96· παρὰ μεταγεν., ὅσον ἤδη Πολύβ. 2. 4, 4., 8. 36, 8· — **ὅσον οὔπω** Εὐρ. Βάκχ.